

tages for det egentlige Kongerige Danmark i og for sig, og hæver dem ganske den samme Blads, som de hidtil have havt. Men dermed er man ogsaa indtraadt i, hvad man maa kalde legislativ Union. Lovene for Færøerne debatteres i den lovgivende Forsamling, der er fælles for Danmark og Færøerne, og ligeledes deeltage de færøiske Repræsentanter i den lovgivende Magts Udøvelse for Kongeriget.

Det er nu vistnok saa, at en saadan Ordning af Forholdene, som synes egentlig at være den, der er nærmest antydet efter den hidtilværende Udvikling af dette Forhold, har visse Betænkkeligheder; men imidlertid troer jeg dog, at den ogsaa har visse Fordele. Man maa ikke tage feil af Forholdene paa disse affondrede Steder, hvor Civilisationen staaer paa et meget mindre fremrykket Standpunkt end her i Landet; der staae Forholdene ofte temmelig skarpt mod hinanden, og meget ofte ville disse Forhold ifølge deres Natur have, om jeg saa man sige, en ikke lidet mere demokratisk Udvikling, hvilket ligger i deres Historie. Disse Lande have ikke gennemgaaet et saa langt Stadium af Civilisation, som vi herne have gaaet igennem; der er derfor i deres Forhold megen Jævnhed, megen Ligelighed, kort, Alt hvad man nu betegner med Navnet „demokratisk“. Det er i visse Henseender langt naturligere for saadanne Lande, end under Forholdene her. Men paa den anden Side fremtræder Embedsmagten der mere afsluttet og med en mere forøget Myndighed end her; men netop derved bliver Kampen med den vistnok ofte farligere og antager skarpere Former end herne. Nu troer jeg, det er en Fordeel ved Løsningen af saadanne Spørgsmaal, naar de behandles i Forening med de Repræsentanter, som vel kunne skaffe sig Kundskab om disse Forhold og derved bidrage til at løse Spørgsmaalene, men dog ikke selv personlig ere gennemtrængte af hele den Kamp, som let udvikler sig paa Stedet selv, og jeg troer saaledes, at det for Verne selv er meget gavnligt at have legislativ Forbindelse med Danmark. Jeg nægter ikke — og det er et Hensyn, som let kan fremtræde — at netop hos saadanne Repræsentanter fra Lande af den Bestaafenhed kan der let, naar der voteres

Løve her for Landet, hvor de ikke ere saa nøie bekendte med Forholdene, fremtræde en Tilbøielighed til just at slutte sig til den Side, som synes meest fristend, og, forsaavidt der ogsaa ere Duffer paa saadanne Steder, som ikke lettelig kunne fyldestgøres, kan der være en vis naturlig Tilbøielighed for dem til mere at gaae over til Oppositionen. Det kan derfor ikke nægtes, at det kunde være beqvemmere ogsaa i saa Henseende, naar man ikke havde en legislativ Union med saadanne Lande, om man kunde regjere dem alene ad den colonialpolitiske Vej, og det har været dette Spørgsmaal, jeg har antaget at ville være det væsentligste i Sagen, om man skulde forlade det Forhold, man har gjort i Valgloven, og renoncere paa at see færøiske Repræsentanter her, eller om man skulde søge at gennemføre den Tanke, man hidtil har opretholdt om færøiske Repræsentanter paa Rigsdagen.

Bjerring: Efter det udførlige Foredrag, som den høitærede Indenrigsminister nu har holdt, og hvortil jeg skal tillade mig i alt Bessentligt at henholde mig, skal jeg ikke forlænge Discussionen paa dette Trin af Sagen ved yderligere Bemærkninger. Kun er der eet Punkt, jeg skal tillade mig at berøre. Naar nemlig den ærede Minoritet har yttret, at den Rigsdagsmand, som af Kongen var valgt til paa den grundlovgivende Rigsforsamling at repræsentere Færøerne, havde stillet den Motion, at Grundloven ikke skulde gjælde for Færøerne, uden at man iforveien havde hørt Færøernes Mening derom, maa jeg tillade mig at troe, at denne Opfattelse beroer paa en Misforstaaelse. I det 99de Møde af den grundlovgivende Forsamling stillede den nævnte Rigsdagsmand en Motion, som findes i Rigsdagstidenden Pag. 2731, og hvori det hedder: „at der maatte forbeholdes Færøerne Ret til gennem et eller andet Organ, hvorledes Sagen nu kan ordnes, at yttre sig over deres Deelagtighed i den danske Repræsentation“. Det var altsaa ikke noget som helst Forbehold med Hensyn til Grundloven i dens Almindelighed, men kun et Forbehold med Hensyn til Maaden at ordne Færøernes Repræsentation paa, og det er det, som netop skeer ved det foreliggende Lovudkast. Ved den endelige Be-